

[Hanne Severinsen]

I Folketinget har vi dog foretaget noget. Vi gik i gang med at iværksætte vandmiljøplanen, og den står Venstre ved. Vi får givet brug for nogle justeringer undervejs, men grundlæggende er kursen sat i den rigtige retning, og derfor bør Folketinget ikke gå med på nogen hysterik-kampagne som f.eks. den, der var for en måned siden med overskrifter som »dræberalger« og »havets hævn«. Man kan bruge ordet »katastrofe« så tit, at vi begynder at komme i ordmangel. Hvad er i det hele taget en katastrofe? Det var vel også en katastrofe, at regnen sidste år betød, at landbruget fik en mindre høst på ca. 3 mia. kr.? I det hele taget skal vi passe på, at vi ikke kommer til at mangle et ord, den dag verden går under! Dette være ikke sagt for at undervurdere problemerne, men alligevel.

Så vil jeg sige, at vi skal jo være opmærksomme på, at denne vandmiljøplan pålægger det danske samfund og dermed den enkelte skatteborger store byrder, og derfor er det vigtigt, at vi iværksætter den på den rigtige måde. Det er da også mit indtryk, at det er noget af det, ministeren vil være optaget af i de kommende år.

I Venstre er vi tilfredse med, at landbrugsministeren og miljøministeren, så vidt vi kan forstå, er ved at være færdige med overvejelserne om gylleopbevaringen, og at de løsninger, man når frem til, bygger på en grundlæggende tillid til, at man godt kan finde ud af det og ikke behøver al mulig kontrol i alle sager.

Vi beklager meget de mange misforståelser, der har været i denne sag, og håber, at de nu er bragt ud af verden.

Det at ændre landbrugets udledninger er selvfølgelig ikke så enkelt. Omstilling kræver tid. Hurtige ændringer i naturgødningsopbevaringen har vist, at det såkaldte gårdbidrag næsten er reduceret til nul, og det viser, at landbruget er parat, når bare opgaven er til at overskue og virkningen åbenbar.

Regeringen har justeret vandmiljøplanen, hvad angår kommunale rensningsanlæg og industrielle udledninger, ikke bare af økonomiske grunde, men også fordi det er svært at få en ordentlig byggerytme, hvis alle kommuner på én gang skal have rensningsanlæg. Så mange ingeniører findes vel også knap nok, og vi skulle nødig risikere, at nogle af investeringerne er spildt, fordi teknikken ikke virker. Hastværk kan være lastværk, for viden og knowhow udvikles hele tiden også på dette område.

Vi skal i Danmark være foran, men ikke sådan, at vi presses til unødigt import. Tværtimod skal det, at vi er foran, gerne betyde, at vore virksomheder også er foran, så de miljøforanstaltninger, vi sætter i gang, også bliver til gavn for den fremtidige eksportvirksomhed.

I forbindelse med udbygningen af de kommunale rensningsanlæg vil jeg godt spørge ministeren, om man ikke over for kommunerne og amterne burde understrege, at de særlig tyndt befolkede områder, f.eks. sommerhusområder, ikke nødvendigvis behøver at kloakeres; kloakering bør bero på en konkret vurdering, mener jeg. F.eks. var der i pressen tal fremme for en lille kommune, Rudbjerg Kommune, med 1.200 husstande, hvor en kloakering ville betyde, at hvor man i dag betaler 250 kr. om året for at få tømt septiktank, skulle man i stedet forrentet 100.000 kr. pr. husstand.

Vandmiljøplanen understreger jo vigtigheden af, at det er de store rensningsanlæg, man skal i gang med først, så måske var det en god idé stiltfærdigt at sige til kommuner og amter, at man ikke skal læse vandmiljøplanen, som en vis mand læser Bibelen.

Jeg er også meget tilfreds med, at ministeren så grundigt understreger, at når det gælder algeopblomstring, er det ikke bare danske udledninger, som har betydning. Vi må anskue disse problemer internationalt, og Brundtland-rapporten understreger jo, hvor vigtigt det er, at man også på globalt plan tager disse problemer op og også ser miljø- og energiproblemerne i et samlet perspektiv.

Det er glædeligt, at Nordisk Råd – i øvrigt på initiativ af midtergrupperne, så vidt jeg forstår – så hurtigt har reageret, og at man nu på nordisk plan vil iværksætte handlingsplaner, der i hovedtræk har samme indhold som den danske vandmiljøplan, og at dette følges op i andre internationale sammenhænge.

Danmark skal sørge for at gå foran, når det gælder miljøforanstaltninger, samtidig med at vi spiller en aktiv rolle for at få andre lande med. Det er netop denne holdning, ministerens redegørelse er udtryk for, og derfor kan vi fuldt ud fra Venstres side tilslutte os den.

Knud Lind (FP):

Indledningsvis vil jeg gerne takke SF for, at man har rejst denne forespørgsel om dette meget vigtige emne, der berører vores havmiljø.